

To Dødsfald.

For de gamle, som faldt,
er der ny over alt,
de vil møde, hver Gang der
bliver kaldt.

—o—

Svendborgkredsen har haft den Sorg i Løbet af 3 Uger at miste to af sine Veteraner, nemlig

Marie Gundesen, f. Fog, der efter et langt, smertefuldt Sygeleje døde den 21. Marts d. A. paa Skodsborg Sanatorium, ca. 67 Aar, og Maren Evald, f. Knudsen, der sov ind Skærtorsdag, ca. 76 Aar gl.

Marie Gundesen var Enke efter Højskoleforstander G., hvem hun var en trofast Medhjælp baade i hans Børneskole og blandt de voksne Elever. Altid paa Færde, aldrig undte hun sig Ro, og hendes Arbejdsevne var kolossal, men trods Travlheden havde hun altid en aaben Dør for Gæsten, der søgte til hendes lyse Stue.

Med sit frisindede Syn fik hun tidlig Blik for, at Lovene trængte til Hensyntagen til Kvindernes Ret, og sammen med Fru Bondegaard stiftede hun 1888 den her-værende Kreds af „Dansk Kvindesamfund“, hvis Arbejde hun — ogsaa efter at hun for et Par Aar siden flyttede til Aarhus — fulgte med største Kærlighed til det sidste.

I Fjor, 1. Juni, gæstede hun Svendborgkredsen for sidste Gang, hun var indbudt som Æres-gæst til dens 25-Aars Jubilæum. Sygdommen var allerede langt fremskreden, men interesseret og glad deltog hun i Festen.

En Maanedstid før hendes Død besøgte jeg hende. Døden havde da allerede mærket hendes Træk, men livlig og let gled Samtalen. Hun sagde bl. a., da vi talte om Grundlovsændringen og Kvinders politiske Valgret: „Jeg oplever det ikke, *men det gryr!*“

— Saa sagde jeg Farvel, og hun hviskede: „Jeg skal snart hjem til Svendborg; — hjem til Gud! Hils dem alle!“

Den 30. Marts jordedes Marie Gundesen paa Svendborg Kirkegaard. Valgmenighedspræst Døcker talte varmt og forstaaende om den virksomme Kvindes Færd i Skole og i Hjem og om hendes Gerning som Talsmand for Kvindernes Retfærdighedskrav.

Vort smukke Banner, der vakte Opmærksomhed i det store Følge,

blev baaret af tre af vore unge Medlemmer og sænkedes ved hendes Grav.

— — —

Ogsaa Fru Evald var med Svendborgkredsen fra dens første Dage og var mange Aar Medlem af dens Styrelse. Hun var en rigt begavet, aandelig stærk Kvinde, der kæmpede med aaben Pande og udholdende Energi for den Sag, hun havde kært.

Fru Evald var en kirkelig interesseret Kvinde og blev derfor som Medlem af „Dansk Kvindesamfund“ valgt ind i det første Menighedsraad.

Ved hendes Arbejde oprettedes en Syge- og Hjelpekasse for Kredsen Medlemmer. Hun var dens dygtige Kasserer til det sidste.

Legemlig Alderdomssvækkelse bandt Fru Evald til den gammel-dags, hyggelige Stue, men iagttagende og stærkt interesseret fulgte hun „Verden derude“, til hun lukkede sine Øjne, og hendes klare Tanke og lyse Fortid formørkedes end ikke i Døds-kampen. Faa Timer, før hun sov ind, sagde hun stille til mig: „Livet ebber ud, ja, det er Døden, men jeg dør rolig.“

— — —

Svendborgkredsen har mistet to gode, trofaste Medlemmer, men den Sæd, de saaede, da de sammen med 11 andre dannede det første Medlemsmøde, har baaret Frugt: De 13 er vokset til 265.

Kvinde dør, men ej dør Kvindes Daad!

Ære være begges Minde!

Svendborg, den 16. April 1914.

Anna Redder.

Mindestenen for V. Malling.

Naar der i Kv. og Samfundets Nr. af 30. Marts skrives, at D. K.s Odderkreds vil rejse afdøde Pastor Malling en Mindesten, er dette en Misforstaaelse.

Det er Odder Valgmenighed sammen med mange af V. Mallings Venner, der rejser Stenen; men Randlev-Bjerager og Odderkredsen vil yde Bidrag hertil, og har gennem Fællesstyrelsen opfordret D. K.s Kredse til ogsaa at være med.

Det vilde glæde os, om D. K.s Kredse sympatiserede med Tanken.

Kristence Jensen,

Formand f. Odderkredsen.

Fra Københavns Borgerrepræsentation,

—o—

Kvinder i Politiets Tjeneste.

Paa Dansk Kvindesamfunds Fællesmøde i Silkeborg 1910 vedtoges det, at Fællesstyrelsen skulde indgive Andragende til Justitsministeren og Kommunalbestyrelserne i København og Landets større Byer om Ansættelse af Kvinder i Politiets Tjeneste til Brug i Sager vedrørende Kvinder og Børn.

Københavns Magistrat erklærede ikke at kunne fremme Andragendet, men Borgerrepræsentationen nedsatte i Marts 1911 et Udvalg til Overvejelse af Dansk Kvindesamfunds Andragende. I dette Udvalg har der siden sidste Borgerrepræsentantvalg siddet 5 Kvinder og 2 Mænd. Frk. Johanne Blom har været Udvalgets Formand og Ordfører.

Udvalget har nu afgivet sin Betænkning, af hvilken vi bringer følgende Uddrag:

Til at begynde med nærede enkelte af Udvalgets Medlemmer nogen Tvivl om Værdien af Kvinders Arbejde indenfor Politiet. Da Magistraten heller ikke paa det Tidspunkt mente at kunne fremme Sagen, ansaa Udvalget det for hensigtsmæssigt at se Tiden an, og først søge en Del Oplysninger, dels om Politidirektørens Stilling til Sagen og dels om Arten af de Sager, ved hvilke der fortrinsvis burde benyttes Kvinder.

Medens Udvalget har gjort sine Overvejelser, er der i Christiania blevet ansat 2 kvindelige Politibetjente. Skønt Tiden, de har virket, er for kort til, at der kan være Tale om egentlige Erfaringer, har man dog gennem private Meddelelser, der dels er tilflydt Politidirektøren og dels Udvalgets Medlemmer, faaet det Indtryk, at de kvindelige Betjente der har arbejdet tilfredsstillende; dette har uvilkaarligt ogsaa paairket Udvalget ved Afgørelsen af Sagen og bidraget til at gøre de Udvalgsmedlemmer, der endnu stod tvivlende, fortlørlige med Tanken.

Udvalget har det sidste Aar holdt en Del Møder, ligesom det ogsaa har haft en mundtlig Forhandling med Borgmesteren for 1ste Afdeling og Politidirektøren. Man er derefter blevet enig om at indstille